

کشمکش قدرت میان دارالحکومه کابل و دارالخلافة کندهار

آیا تداوم مدیریت کشور توسط حاکمان کنونی متصور می‌باشد؟
تصویب مقررات و به پایین افتادن طشت مدعیان قدرت

تقابل منافع و تناقض مصالح گروه‌های موجود در افغانستان
تلاش بمنظور چگونگی تعیین حدود شریعت در کشور
مؤلفه‌های افراط و تفریط‌گرایی در تصمیم‌گیری‌ها
چند و چون واقعیت‌های موجود

کشمکش بمنظور کسب عاملیت یا قدرت در جامعه زمانی رخ میدهد که دویچند شهروند در تعامل اجتماعی با یکدیگر مخالفت کرده و هرکدام در تلاش بمنظور دستیابی با اهداف ناسازگار ولی مانع رسیدن دیگری با اهداف خود، قدرت اجتماعی را بگونه متقابل اعمال می‌کنند. این یک رابطه اجتماعی است که در آن گنش عمدی در جهت اراده خودکنشگر، برخلاف مقاومت دیگران است. نظریه تضاد یا کشمکش بجای هنجارها و ارزش‌ها، بر منافع تأکید می‌نماید. تعقیب منافع، انواع مختلفی از تضادها را ایجاد می‌نماید که در نتیجه بمثابة یک جنبه عادی از زندگی اجتماعی تلقی می‌گردد تا یک رخداد نا بهنجار، رقابت بر سر منابع، اغلب علت تضاد می‌باشد. نظریه یادشده از سه اصل برخوردار می‌باشد: جامعه از گروه‌های مختلفی تشکیل شده است که بمنظور کسب منافع باهم رقابت می‌کنند؛ جوامع ممکنست حس همکاری را به تصویر نکشند، اما کشمکش قدرت مستمری بین گروه‌های اجتماعی وجود دارد، زیرا آنها بدنبال منافع خویش میباشند. در درون جوامع، فقط برخی از گروه‌ها منابع و ابزار تولید خاصاً نظارت می‌نمایند؛ گروه‌های اجتماعی از منابع برفع خود بمنظور دستیابی با اهداف شان استفاده نموده و اغلب از کسانانی سو استفاده میکنند که بر منابع نظارت ندارند. در نتیجه، بسیاری از گروه‌های تحت سلطه بمنظور کسب قدرت نظارت، با سایر گروه‌ها مبارزه خواهند نمود. اغلب، گروه‌هایی قدرت را بدست می‌آورند که بیشترین منابع را در اختیار دارند، زیرا آنها منابع لازم برای حمایت از قدرت خود را آورده اند. این ایده که کسانانی که قدرت نظارت دارند، کنترل و نظارت را حفظ خواهند کرد.

در باره موضوع مورد نظر امروزی، بگونه کلی و بمفهوم وسیع کلمه، بحث را از اینجا بایست آغاز نمود کاصل تحقیق تحول اکثریت قریب بنتمام تمامی جنبش‌های مذهبی و سیاسی مدرن از روند کلی توسعه سیاسی کشورهای مشرق زمین جدایی ناپذیر محسوب می‌گردد. در فضای فعالیت‌های سیاسی روپرشد، دین نه تنها بمثابة نیروی یکپارچه، بلکه بعنوان اهرم مهمی بمنظور بسیج سیاسی طبقات، گروه‌ها و سایر لایه‌های جامعه عمل می‌نمود، اما با وجود اینهمه، سازمان ملل بمفهوم اخص کلمه چنین می‌پندارد که قانون جدید تصویب شده "پیشگیری از معایب" توسط حاکمان کنونی کشور، بانوان افغان را به "سایه‌های بی‌صدا" مبدل می‌نماید. مواد قانون و مقررات دست و پاگیر یاد شده در کشور عزیز ما، از ترویج فضیلت و جلوگیری از منکر، در صدد تطبیق عملی سیاست‌هایی پنداشته می‌شود که حضور بانوان در مکان‌های عمومی را بگونه همه جانبه ای محدود، استقلال آنها را کاملن سلب و عملن آنها را به "سایه‌های بی‌چهره و بی‌صدا" مبدل می‌نماید. کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل خواستار لغو فوری این مقررات دست و پاگیر و در نوع خود ظالمانه گردید. فهرست طولانی اقدامات سرکوبگرانه قانون یادشده، محدودیت‌های موجود و مطرح شده در قبال بانوان را تقویت نموده و همچنان حقوق اساسی آنها از جمله حق آزادی حرکت، آزا دی بیان و حق زندگی بدون تبعیص را برای بانوان کشور بگونه گستاخانه ای نقض نموده و بمفهوم حذف نیمی از پیکر جامعه افغانی از زندگی اجتماعی پنداشته می‌شود. همچنان، قانون جدید در برگیرنده الزاماتی برای بانوان در

خارج از منزل، از جمله بتن نمودن لباس هایست که بدن آنها را سرتاپا پوشانیده، ممنوعیت استفاده از وسایل حمل و نقل و انتقال بانوان صرف بهمراهی یکی از خویشاوندان مرد، بخش دیگری از مشخصه های مقررات جدید تدوین شده را تشکیل می دهد. بر بنیاد مقررات یادشده، بانوان کشور از آواز خواندن و قرانت شعر بصدای بلند بویژه در ملای عام نیز منع شده و از نگاه کردن بآنچه از مردانی که با وی خون شریک نیستند، بر حذر نموده اند. بگفته کارشناسان حقوقی، این قانون در برگیرنده محدودیت های دیگری نیز بوده که بگونه واضح تعریف نگردیده است، اما ممکن است بر سایر موارد حقوق بشر، مانند حق آزادانه انتخاب دین نیز تأثیرگذار باشد. قانون متذکره، همچنان به مأموران موظف در مورد بازداشت شهروندان، ارجاع پرونده ها به دادگاه و مجازات آنها نیز صلاحیت داده شده است. قرار است با کاربرد و تطبیق مواد قانون یادشده، ممنوعیت انتشار تصاویر شهروندان و نظارت بر رسانه ها را نیز تشدید نمایند. سازمان ملل از مقامات حاکم در کشور می خواهد تا بدون درنگ، قانون یادشده را که نقض آشکار تعهدات افغانستان در عرصه قوانین بشر پنداشته می شود، لغو و باطل نمایند، چه، سلب حقوق و آزادی های بانوان و تبدیل آنها به نیمه نامرئی و بیصدای شهروندان افغانستان، بیش از هر زمان دیگر وضعیت حقوق بشر و بحران انسانی در کشور را بد و بدتر می نماید. اکنون زمان آن فرا رسیده است تا همه شهروندان کشور را فارغ از جنس، مذهب و قومیت شان بویژه بمنظور حل و فصل مشکلات و معضلات فراروی کشور عزیز ما باهم متحد و یکپارچه نماییم. یک مقام ارشد سازمان ملل هشدار داد که قانون جدیدی که به تأیید هیئت الله آخوندزاده نیز رسیده، نگرانی ها در مورد آینده افغانستان را بیش از هر زمان دیگر افزایش می بخشد. وزارت امر به معروف و نهی از منکر "طالب" ها تأکید بعمل آورده است که هیچ فردی از شهروندان کشور از احکام و مندرجات قوانین و مقررات یادشده در کشور مستثنأ پنداشته نشده بلکه تطبیق آن بر تمامی شهروندان کشور لازم الاجرا پنداشته میشود. مجموعه قوانین و مقررات جدید به محتسبین یا پولیس اخلاق "طالب" ها این اجازه را می دهد تا در زندگی عمومی شهروندان کشور نیز مداخله نمایند، از پوشیدن لباس و نحوه حضور آنها در مکان های عمومی گرفته تا خوردن و نوشیدن شهروندان کشور و...

بر بنیاد قانون جدید، شنیدن صدای بانوان در مکان ها و محلات عمومی نیز یک "بد" محسوب می گردد. محدودیت های جدید وضع شده، شامل پنهان نمودن چهره، صدأ و بدن بانوان، بویژه در خارج از منزل نیز می باشد. مقامات "طالب" ها استدلال مینمایند که آنها الزامات اخلاقی مشابهی را بر بنیاد قوانین شرعی وضع و اجرا نموده و هزاران تن از شهروندان کشور را بدلیل عدم رعایت قوانین و ضابطه های وضع شده، بازداشت نموده اند. آنها مدعی اند که قوانین وضع شده مطابق تفسیر آنها از قوانین و ضابطه های شریعت بوده و باید چگونگی تطبیق و اجرای آن توسط وزارت امر به معروف و نهی از منکر نظارت گردد.

از جمله آنچه قانون یادشده، بویژه در مورد بانوان مقرر می دارد، از جمله یکی هم اینکه بانوان، تمامی بدن خویش از جمله چهره خویش را باید بپوشانند تا "مردان را بوسوسه نیاندازند". در بخش دیگر باز هم تذکر بعمل آمده که بانوان سر و صورت شان را باید کاملن بپوشانند تا دیگران "بوسوسه نشوند". همچنان متذکر گردیده اند که صدای بانوان "عورت" محسوب گردیده و در جمع دیگران نباید شنیده شود. همچنان تأکید بعمل آمده که بانوان با صدای بلند نباید آواز بخوانند. لباس بانوان نباید نازک یا کوتاه باشد. بانوان، بدن و چهره شان را از مردانی که با آنها نسبت خونی یا خانوادگی ندارند، باید پنهان نمایند. نگاه نمودن مردان به بدن و چهره بانوان و همچنان نگاه نمودن بانوان به چهره و اندام مردان نیز حرام پنداشته می شود.

بخاطر ما باشد که در قوانین و مقررات جدید، از محدودیت هایی برای مردان نیز تذکراتی بعمل آمده که بر بنیاد آن، مردان در خارج از منزل، باید بدن های شان را از ناف تا زانو بپوشانند. مردان از داشتن موهای بسبک و مدل های غربی باید اجتناب ورزند. "طالب" ها در چندین ولایت کشور، تراشیدن و کوتاه نمودن ریش را نیز منع نموده و اقدامات اینچنینی شان را مطابق با اصول و موازین شرعی می پندارند که بر بنیاد آن، ریش باید تا یک مشت (قبضه) بوده و همچنان بر بنیاد مواد قانون اخلاق، مردان از بستن نکتایی بگونه اشد منع گردیده اند. شایان تذکر پنداشته می شود که در قانون یادشده، محتسبین مسؤل اجرا و تطبیق موارد مطرح شده در این قانون بوده و متخلفان را به محکمه معرفی می نمایند.

با مطرح شدن و از قوه بفعل مبدل گردیدن مواد مصرح در قانون و مصوبه جدید، اختیارات و صلاحیت های محتسبین بیشتر از پیش گردیده است، چه، آنها از حمایت های کامل و بی چون و چرای امیر المؤمنین "طالب" ها برخوردار می باشند، بآنها این حق و صلاحیت داده شده است تا بانوان را از آواز خواندن منع نموده و موسیقی پخش شده در داخل منازل را نیز خاموش و بی صدأ نموده و مردان خانواده را به کوتاه کردن موهای شان ترغیب نمایند. بر بنیاد قانون

یادشده، پولیس و کارمندان مؤظف وزارت امریه معروف ونهی ازمنکر "طالب" ها ازاین امکان نیز برخوردارمیباشند تا راننده های وسایط نقلیه را مؤظف نمایند تا از سوارشدن و حمل و نقل بانوان بدون محرم و یا نداشتن حجاب شرعی، بگونه جدی خودداری بعمل آورند، همچنان نشستن مردان و بانوان در کنارهم، بویژه در وسایط نقلیه ممنوع می باشد.

قانون جدید تصویب شده توسط "طالب" ها، عکسبرداری، ذخیره یا انتشار تصاویر موجودات زنده را اکیدن ممنوع می پندارد، حتا نقاشی ازپرنده ها، حیوانات ویا تصاویراعضای خانواده نیزممنوع می باشد. مقررات دست وپاگیرید شده درقانون جدید، به کارمندان وزارت امریه معروف ونهی از منکر وظیفه می سپارد کازضبط آواز، رادیو و پخش موسیقی که بربنیاد قوانین و موازین شرعی گناه محسوب می گردد، جدن جلوگیری بعمل آمده و در کنار آن، تهیه، تولید و تما شای تصاویرو فیلم های تهیه شده از موجودات زنده نیز ممنوع می باشد. ولی بربنیاد گزارشهای موجود دررسانهای اجتماعی، خلاف همه آنچه در قانون جدید "طالب" ها از آنها تذکر بعمل آمده، اما از خالد حنفی سرپرست وزارت امر به معروف ونهی از منکر، فیلمبرداری شد. طبق ماده های قانون یادشده، اگر شهروندی بگونه آشکار مرتکب "عمل مذموم" گردد، جزأهایی درنظرگرفته شده است. قابل یاددهانی پنداشته می شود که تصویب قانون متذکره، درنوع خود، انتقاد های گسترده وبیشماری را بدنیال داشت.

می توان با صراحت بیان نمود که "طالب" ها با پایه گذاری و ایجاد حکومت تتوکراتیک، ازاصل اجراء و تطبیق عملی قوانین وموازین اداره امریه معروف ونهی ازمنکر، گامی هم بعقب برنخواهند داشت، اما دربرخی ازمناطق ومحلات کشور، ازجمله درکابل، قانون یادشده بگونه سیستماتیک اجراء نمی شود. اما منبعی دراداره یادشده، اظهار نمود که اداره یادشده مشغول کار برای تعیین چارچوبی بمنظور و هدف تطبیق عملی مقررات و موازین جدید می باشد. طبق گفته ها واطهارات مقامات مسؤل درکابل، پس ازنهایی شدن ساختاریادشده، اعمال قانون بگونه گسترده ای صورت عملی بخود خواهد گرفت.

"طالب" ها قبلن وبویژه دردوره نخست حاکمیت شان درکشورخاطر نشان نموده بودند که بانوان کشوریاید ازآموزش درمکاتب امتناع ورزیده وبعوض آن بمدارس تعیین شده از جانب آنها مراجعه نمایند. نماینده های رسمی "طالب" ها درکابل از برنامه های دولت بمنظور بازگشایی مکاتب ومراکزآموزشی وبازگرداندن بانوان کشوربه کلاس های درسی خبر داده اند، اما این وعده ها سه سال تمام ازقوه بفعل مبدل نگردیده واصل تعلیم و تربیه بمفهوم وسیع کلمه وآموزش بانوان کشوربمفهوم خاص کلمه درهاله ای از ابهام قراردرد. با وجود اینهمه، بیم آن می رود که وضعیت واوضاع کشوربه دهه ۹۰ سده پسین برگردد.

خوب بخاطر داریم زمانی که "طالب" ها بقدرت بازگشتند، اعلام نمودند که بانوان کشور، درچارچوب قوانین وموازین اسلامی مورد احترام خواهند بود، اما "طالب" ها وزارت اموربانوان را تعطیل نموده وبعوض آن اداره امریه معروف ونهی ازمنکر را جابجا نمودند. آنها دوده قبل از امروز، به تحمیل اصول واحکام سختگیرانه اسلامی واعمال محدودیت های دست وپاگیر درقبال بانوان کشورمبادرت ورزیدند.

با وجود اظهار نظرهای رهبران "طالب" ها مبنی برتغییر و تحول جهان، بویژه دردوده پسین، آنها نیزمتحول گردیده اند. اما تناقض میان وعده های داده شده وسیاست های عملی آنها، بسا مسایل وواقعیات های موجود را برملا خواهد نمود. با وجود اینهمه، ضد ونقیض گویی ها میان کابل وکندهار همچنان وبیشتر ازپیش تشدید گردیده است.

یکشنبه ۱۸ ماه سنبله سال ۱۴۰۳ خورشیدی برابر با ۸ ماه سپتامبر سال ۲۰۲۴ ترسایی